

loptice, buretari

aleksandar caric

DEPARTURES

Šta to znači:
Spuštati se, kao kapljice otrova,
Niz konac, niz kontinente.

Ti kažeš: Ići ćemo.
Ona čuti i ne vraća se.
Kupa soli spava u kameri.
S njom verovatno
Nikada neću to ponoviti.

U dubini sobe pokvario se
Televizor. Otvorio se delfin.

I otišao. Pala je knjiga.

Pao je mrak.

Nikad. Kakva reč!
A tek ona!
A tek ti!

sept. '88., prema Veneciji

TUKUMANSKI MESEC

Katedrale koračaju dunavskim kejom,
Pričaju o politici.
Katedrale pričaju.
I to je njihova pesma.
Mi smo danas ubrani i ponudeni.
Noge su nam u vodi.
Stolovi su za nas već postavljeni.
Sedaju za nas. Majstori i alati.
Harmonike se razvlače.
Autobusi se razvlače i smrde.
Ali mi više volimo slanike.
Oni ne smrde, oni su masni.
Domaćini flekavih pustinja.
Neka nas pozovu.
Kupujemo vožnju kartu.
Dobijemo bezbroj vožnih karata.
Tako pišemo.
Tako je dobro.

Sept. '88., prema Veneciji

PISMO PRIJATELJU, PISMO PRIJATELJICI, KRANKENHAUS I DR.

Da, sad imam dosta problema.
Otići ću u Kinu i tamo
Ću piškiti na cveće.

Vrlo sunčano, ruže, led, riba.

Duhovi lubenica menjaju senke. Zima je.

Sept. '88., prema Veneciji

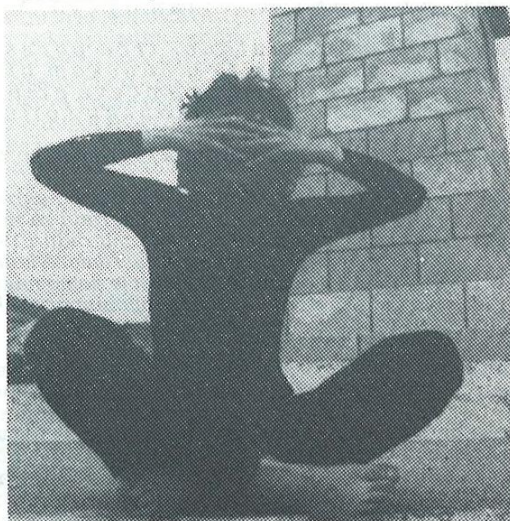
LOPTICE, BURETARI

Putovao sam nekim vrlo starim autobusom
Koji se raspadao.
Putovao sam nekim osrednje velikim brodom
Koji se takođe raspadao.
Putovao sam i nekim izvrsnim avionom.
I on se raspadao.
Mravi se skupljaju na jedno mesto.
Skupljaju so, čekaju zimu.
Ukrali su mi cipele.
Našao sam druge, odmah.
Ne kuckam, ne ustajem.
Ostajem sam na plaži.
Devojka koja je ležala pored mene
Obuva patike i topće po šljunku.
Divna je.
Mravi se skupljaju na jedno mesto,
Dok ne postanu,
Dok sve ne postane
Mineralno belo.
Loptice.

Sept. '88., Mareda, Sept. '88

UDADBA PREMA KUĆI

Oženio sam se lopticom.
Loptice, sekretarijati, univerzal gume.
Zvoni i tada ustajem i pićim po
Sekretarijatima i univerzal gumama.
Pićim stabiljkama, i liščem, i perjem.
Potom gledam šta sam učinio.
Vidi prvi stih.
Oženih se lopticom.

*

Vetrokaz je slabi petao

Glina
Slama
Kovano gvožđe
Mleko

Na korak od slavine i zelenog signala
Zatvorice, pritisnuti i dvaput povući. . .

A ona je ležala u nekom gnezdu:
Dogodila se tuča
Pre skretanja za most ima

tabla i uzbrdica

A iza su odmah kuće i tu su stanice
Staklo je bilo istopljeno,
A vrata puna iskrivljenih eksera
Flaše od mleka su prazne, pune bele skrame,
Ugrejane na suncu.

Mleko i petao:
Gvozdeni rep i gvozdeni kljun,
Okrenut u vetar.

Sutra smo ušli u knjižaru.
Knjiga je bila o kitovima.
Kitovi.
Knjiga o planktonima.

London, Avg. '88

STUP ESTU

»Pogledaj me devojko« — zapevaše Argentinci.

Rodaci fotografišu krave i bunare.
Rodaci se i sami fotografišu.
Ja brojim.
I ja sam rodak.
Ja fotografišem:
Detence, prijateljica, ptica koja se
zove Karakara.

Ritualna smrt.
Jedan.
Svetli kristal.

Tukumanski mesečak,
Prijateljica gauča.
Rodaka.

29. Sept. '88., Dani punog meseca

mistik trakl

zdravko kecman

1.

Smijehom prizivam
i zazivam
odzivam
i dozivam
Od smijeha pucaju
zubi
Trakl mistik u Usorcima
U rukama žena
laju prakljače
na perilima

Jedna korača kroz vodu
u haljini od prede
snovidene

Smijehom se oštri vjetar
kad kapi vodene zbraja
u snu

2.

I tu u Usorcima gdje se vodeni paklovi
sukobljavaju

a vjetrovi
zabijaju kandže u noć
gdje se vražije sile
ukrštaju na goleti Urijama
I tu
moguće je djecu praviti
sa ženama živjeti
njihova tijela

mirisati

Ugljvlja na vatri
očima cvrče

A Pauk
se spuzao
u Homerov grad
banči nektar
jede kriške meda
i pije suze
sa lica ženskinja
U njemu su božanstvo
Stevan Tontić
lucidni Mile Stojić
i moj stric Mile Kecman
s nešto više srebra u duši
Zemlja se kotrljala
među udžericama
usta su puna
majčinske meludi
od dveri do dveri
vjetrovi se grizu

za lica

pucketaju
kosti seljačke
izbija trava iz njih
Ocvale su krsne slave
i godišnjice
padaju peludne latice
na prečisto lice
Poezije
Sunce se vraća
sa užarenim ugljvljem
A Homera nigdje ni

3.

Skoro sam bio u Usorcima
nema ništa novo
Kuće su sve na broju
ljudi su svi na broju

Što u mjestu
što u groblju
Ženu sam svoju
što život sa njom življah
odveo u groblje
da upozna mrtve seljake
da ih mladica
izljubi redom

Očevo se šesto čulo
otvorili
prozirilo
ništavno
šesto providenje
Krik mu ustima seljačkim